

Öszinteség és hála

Monica Theodorescuról, a háromszoros olimpikonról és családjáról, valamint a közelmúltban eltávozott orlov trotter legendáról, Balagurról a Pegazus januári számában olvashattak. A Pilisjászfalun megrendezett díjlovaglós utánpótlás Európa-bajnokságon sikerült személyesen is megismernem a fantasztikus lovas, lovasembert, Monicát, aki a felnőtt német csapat szövetségi kapitánya. Nagydíjas lovait mind maga képezte többé-kevésbé a nulláról.

Először jár Magyarországon, mi a véleménye az országunkról, az emberekről, és nem utolsósorban a versenyhelyszínről?

Először is, nagyon kellemesen érzem magam itt, mindenki nagyon kedves, a vendéglátás kiváló, mindenki barátságos, mosolygós. Ami a versenyt és a rendezést illeti, nagyon jók a feltételek, a talaj kiváló, még a hirtelen lezúduló nagy esőzések ellenére is. Az istállók, a melegítőpálya, minden nagyon közel van egymáshoz, kényelmesen bejárható. Az előző napi hirtelen jött vihar ellenére is mindenki nyugodt maradt, senki nem esett pánikba. Tényleg maximálisan elégedett vagyok, a lovaink és a lovasaink is boldogok. Nem utolsósorban a magyar konyha is fantasztikus.

Nemrég jelent meg a Pegazusban önről és családjáról egy cikk, amelynek eredetije 2016 tájékán íródott. Mi történt azóta, mivel foglalkozik most?

Rendkívül sokat utazom, ebben az évben természetesen kicsit kevesebbet a koronavírus miatt. Ha pedig otthon vagyok, akkor lovagolom a lovaimat.

Nem tervezi, hogy újra versenyezzen?

Nem, mert meghoztam a döntésem, hogy edzőként, csapatvezetőként folytatom tovább a karrierem, a kettőt együtt nem lehet végezni. Természetesen ez nem jelenti azt, hogy ne hiányozna néha a versenyzés, de éppoly jó érzés segíteni a lovasoknak, hogy jobbak legyenek.

Hány lova van jelenleg?

Hat lovam van, ebből kettő a tanítványomé, aki egyébként gondoskodik a lovaim-

ról, ha nem vagyok otthon. Emellett persze megfordulnak olyan lovak is nálam, amelyeket néhány hétre hoz el a tulajdonosuk képezni.

Mit jelent önnek a díjlovaglós?

A legfontosabb számomra a díjlovaglósban a lóval kialakuló partnerség. Minden nap ésszel kell dolgozni, hogy a legjobbat ki tudjam hozni a lóból, de mindezt a legharmonikusabb módon. A lovat mindig partnerként kezelem, fontos, hogy boldog társam legyen.

Milyen úton jár ma a díjlovaglós?

Úgy gondolom, nagyon helyes úton haladunk. A díjlótenyésztés alapjaiban változott meg az elmúlt harminc év során, hihetlenül fejlődött, sokkal inkább specializálódott. A lovak tehetségesek, számos ló nagyon könnyű lovaglós, persze sokkal érzékenyebbek is. Amit a kiképzés és a versenyek során tapasztalunk, szintén nagyon jó irányba mozdult, hiszen mindenki boldog atlétákat szeretne látni, harmonikus, nem erőszakos lovaglást. Számomra ez a követendő út. Ugyan a lovak sokkal jobbak, mint anno, de mégiscsak lovak, négy lábbal, egy farokkal és egy fejjel. Az alapelvek ezért most is ugyanazok, nem változtak.

Melyek azok a legfontosabb ismérvek, amelyekkel egy jó díjlónak rendelkeznie kell?

A tökéletes díjló korrekt módon képzett, erős, ugyanakkor elasztikus, egyenletes mozgással rendelkezik, örömmel dolgozik, és munka után is boldog, nem kimerült.

Mi a legmegfelelőbb kor a díjlóképzésének kezdetéhez?

■ A német lovasok a korosztályos Eb-n is bizonyították, hogy milyen komoly utánpótlása van a német díjlovassportnak

A lótól függ. Mi általában hároméves korukban kezdjük belovagolni őket, van, amelyiket kicsit előbb, van, amelyiket kicsit később. Attól függ, milyen erősek, mennyire fejlettek. Néha belovagoljuk őket háromévesen, majd visszamennek a legelőre fél évre, aztán elkezdjük őket rendszeresen lovagolni, ami a fiatal lónál heti két alkalmat jelent. Néhány ló viszont majdnem mindennap dolgozik nyereg alatt. Ez tény-

leg a lótól függ, a profi lovasnak kell éreznie, milyen feladatokra érett a ló.

Mi a véleménye a fiatal lovaknak kiírt versenyekről, különös tekintettel a Fialat Lovak Világbajnokságára?

Nos, kettős érzésem van ezzel kapcsolatban. A programokat jónak tartom, fejlődnek az egyensúlyt, megtanítják a fiatal lovaknak, hogyan kell mozogni a négyszögben, milyen a versenyzés, tehát a programok feladatainak az összeállítása jó, hogy tanuljanak és megfelelő úton haladjanak a kiképzésben. Viszont véleményem szerint a nagy versenyek nagyon nagy stressznek teszik ki a fiatal lovakat. Hiszen ott a közönség, rengeteg ló, idegen környezet.

Talán amiatt is, hogy mennyit fejlődött a lótenyésztés, egyre több fiatal lovat látunk már nagydíj szinten versenyezni. Önnek erről mi a véleménye?

Ilt megint ugyanazt tudom mondani, mint a csikók belovaglásánál. A lótól függ. Például az én nagydíjas lovaim nyolcévesen kezdtek nagydíjban és nagyon hosszú éle-

1. Arie Yom-Tovval, a pilisjászfalú Eb házigazdájával | 2. A lovaglást sosem lehet megtanulni, mindig van újabb kihívás, vallja Monica

tük volt. Inkább az számít, hány versenyen vesz részt a ló. Az is lehet, hogy valaki – főleg a fiatal lovasok – sokáig versenyez Szt. György Díj-szinten, és csak jóval később lép feljebb nagydíj szintre, de addig is sok kilométer kerül a lóba. Ha a ló könnyen képes végrehajtani a nagydíjas feladatokat, akkor fiatal korban is el lehet kezdeni lassan nagydíj szinten versenyez-

ni. Régen is sok ló versenyzett akár hétévesen is nagydíjban és nem használódtak el hamar, hosszú életet éltek. Ehhez „csupán” az kell, hogy jól bánjanak velük és jó képzést kapjanak.

Manapság mégis sok fiatal, nagy jövő előtt álló ló tűnik el hirtelen, sokszor sérülés miatt.

Sérülések bármikor történhetnek, viszont számos fiatal ló rendelkezik nagy mozgással, sokat ajánlanak fel a lovasoknak, de az összetett feladatokhoz még nem elég erősek. Ilyenkor kellő önmérsékletre van szükség a lovas részéről, hogy ne haladjon túl gyorsan, ne kérjen a lótól túl sokat, annak ellenére sem, hogy a ló felajánlja azt. Ez a legnagyobb veszély, mert hiába nagymozgású a ló, még nem nőtt fel teljesen, nagyon könnyen lesérülhet.

Melyik volt a legkedvesebb lova?

Ez nem volt szép kérdés. Nem megyek ebbe bele (nevet). Hiszen annyi fantasztikus lovam volt, mindegyikőjüket a társamnak, barátomnak tekintettem, egyiküket sem emelném ki.

Mire emlékszik vissza a legszívesebben a lovas karrierjéből, és mi az, ami a legrosszabb emléket hagyta önben?

Kezdem a rosszal. Az egyik nagydíjas lovam balesete volt a legrosszabb élményem. 2003-ban történt, a ló egy szürke trakehneni kanca volt, Renaissance Fleur. Részt vettem vele néhány világkupán, az athéni csapat tagja is lehetett volna. Februárban történt, a neumünsteri verseny után néhány nappal otthon a karámban eltörte a

FOTÓ: SOMOGYVÁRI ANETT

lábát. Fantasztikus ló volt, de sajnos együtt kell élnünk ezekkel, főleg egy ilyen hosszú karrier alatt. Legjobb emlékem sokkal több volt, természetesen ide sorolhatók az olimpiák, világbajnokságok. Boldogságot okoz, ha érmet nyerek, de ugyanolyan boldogság, ha egy fiatal lóval először sikerül az ugrásváltás, vagy az első piaffel-lépések. Mindkettő ugyanolyan izgalmas és szórakoztató.

Mit tanácsol a jövő díjlovas generációjának, akik ezt a sportot tűzték ki életcélul?

Lássanak, gondolkodjanak és hallgassanak a lovukra. Soha ne hagyják abba a tanulást, mert lehet, hogy most úgy érzik, hogy ó, ezt meg tudom csinálni, de mindig lesz egy hétéfő, mikor rájönnek, hogy még mindig van mit tanulni. A lovaglást sosem lehet megtanulni, mindig van újabb és újabb kihívás.

Hogyan zajlik egy átlagos napja, ha otthon tölti az idejét?

Az első két ló lefelé megy, amíg kettőt lovagolok, aztán váltanak. Délután gyakran kimennek terepre, a gyönyörű erdőbe, szerencsések vagyunk, mert nagyon sok helyünk van a lovak mozgására, a változatos munkára velük.

Mi a legfontosabb dolog, amit tanított önnek a díjlovaglás?

Hogy őszinte és hálás legyek. Soha ne az éremért vagy a bírókért lovagoljak, hanem a lóért. A bíró nem látja azt a sok hullámhegyet és hullámvölgyet, amin keresztül addig, amíg úgy érzed, elérted, amit akartál. A bíró nem érzi azt a sikert, amit neked jelenthet egy-egy lovaglás, pedig ez a legjobb, legfontosabb érzés. Ha ez megvan, akkor már érteni fogod, miért is választottad ezt a sportot.

Ezután már nem annyira érdekes az utolsó kérdésem – hiszen már tudom a választ –, de azért felteszem.

Az ön számára mi a fontosabb, a versenyzés vagy a képzés?

A verseny az a jutalom. Természetesen sportolóként mindenki a legjobb, a leggyorsabb akar lenni, különben nem lennének versenyzők, viszont a lovaglás mégis egyedülálló a sportok között, hiszen itt egy állat és egy ember versenyez együtt és a kettőjük közös munkájának megkoronázása a verseny.

Somogyvári Anett

HORSE
TRANS
CARGO

Horse Trans
Cargo Kft.

Telefon:

(20) 9357-375

Fax:

(52) 211-005

E-mail:

info@horsetrans.hu

Nemzetközi lószállítás.
Gyűjtőfuvarozás hetente,
igen kedvező árakon.
Versenyekre, igény szerint.

www.horsetrans.hu

BOGNÁRLÓ = MINŐSÉG

kancát adok – csikót kapok

+36-30/631-4883

www.bognarmenes.hu

bognarboriskft@gmail.com

MINŐSÉG = BOGNÁRLÓ